

αυτή καθαυτή, της ενισχύσεως για επενδύσεις ή τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Ο μη καθορισμός εκ των προτέρων του ποσού της ενισχύσεως σε ποσοστό επί της επενδύσεως ή του κόστους των μισθών, ουδόλως εμποδίζει το να μπορεί αυτό να καθοριστεί εκ των υστέρων, με σκοπό να ελεγχθεί ότι δεν υπερβαίνει το επίπεδο των ενισχύσεων για περιφέρειες που έχει εγκριθεί σύμφωνα με το συνολικό σχέδιο περιφερειακών ενισχύσεων.

- ε) Επικουρικώς, σε σχέση με όλους τους ανωτέρω λόγους, η εντολή περί ανακτήσεως των ενισχύσεων (πρώτη φράση του άρθρου 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως), παραβιάζει το περιεχόμενο της τελευταίας φράσεως του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999, και τούτο ενόψει των εξαιρετικών περιστάσεων που συντρέχουν στην υπό κρίση υπόθεση (η διάρκεια της προκαταρκτικής φάσεως της εξετάσεως η οποία υπερέβη του 79 μήνες). Το γεγονός ότι η Επιτροπή εξέτασε το επικρινόμενο φορολογικό σύστημα το έτος 1994 και δεν επισήμανε κάποιο αρνητικό στοιχείο δημιούργησε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι θα το θεωρούσε σύμφωνο με το κοινοτικό δίκαιο. Έτσι το άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας του δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

— επικουρικώς, να ακυρώσει την πρώτη φράση του άρθρου 3 της αποφάσεως·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες προσβάλλουν την απόφαση C(2001) 4478 τελική της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, με την οποία κηρύσσεται μια κρατική ενίσχυση ασύμβατη με την κοινή αγορά, ενώ η απαλλαγή από τον φόρο των εταιριών που προκύπτει από το άρθρο 14 της Norma Foral 5/1993 της 24ης Ιουνίου, σχετικά με επείγοντα φορολογικά μέτρα στήριξης της μετατροπής και προωθήσεως της οικονομικής δραστηριότητας (Boletín Oficial de Bizkaia de Alava αριθ. 154, της 7.7.1993), που προέβλεπε απαλλαγή από τον φόρο εταιριών για τις επιχειρήσεις που δημιουργήθηκαν κατά το διάστημα μεταξύ της θέσεως σε ισχύ της εν λόγω Norma Foral και της 31ης Δεκεμβρίου 1994, και εφόσον βεβαίως επενδύουν σε σταθερά υλικά στοιχεία ενεργητικού ποσό άνω των 80 εκατομμυρίων πεστών (480 810 ευρώ), δημιουργούν άνω των δέκα θέσεων εργασίας και αρχίζουν τις δραστηριότητές τους με ένα ελάχιστο καταβεβλημένο κεφάλαιο 20 εκατομμυρίων πεστών (120 202 ευρώ).

Οι προβαλλόμενοι από τους προσφεύγοντες ισχυρισμοί στηρίζονται σε λόγους πανομοιότυπους προς αυτούς της υποθέσεως T-86/02.

Προσφυγή του Territorio Historico de Bizkaia και της Diputación Foral de Bizkaia κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 26 Μαρτίου 2002

(Υπόθεση T-87/02)

(2002/C 144/105)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Το Territorio Historico de Bizkaia και η Diputación Foral de Bizkaia, με τόπο επιδόσεων τη Bizkaia (Ισπανία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους D. Ignacio Saenz-Cortabarría και Marta Morales Isasi άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 26 Μαρτίου 2002, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με σύστημα ενισχύσεων που τέθηκε σε εφαρμογή από την Ισπανία το 1993 υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων που είχαν προσφάτως ιδρυθεί στη Bizkaia·

Προσφυγή των El Territorio Historico de Guipuzcoa και La Diputación Foral de Guipuzcoa κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 26 Μαρτίου 2002

(Υπόθεση T-88/02)

(2002/C 144/106)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Οι El Territorio Historico de Guipuzcoa και La Diputación Foral de Guipuzcoa, με έδρα την Guipuzcoa (Ισπανία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους D. Ignacio Saenz-Cortabarría και Marta Morales Isasi, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 26 Μαρτίου 2002, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με το σύστημα ενισχύσεων που εφαρμόσε η Ισπανία το 1993 υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων που είχαν προσφάτως ιδρυθεί στην Guipuzcoa·

- επικουρικώς, να ακυρώσει την πρώτη φράση του άρθρου 3 της αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες προσβάλλουν την απόφαση C(2001) 4480 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, με την οποία κηρύσσεται ως κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά η απαλλαγή από τον φόρο εταιριών που προκύπτει από το άρθρο 14 της Norma Foral 11/1993, της 26ης Ιουνίου, σχετικά με επείγοντα φορολογικά μέτρα στήριξης για την μετατροπή και την προώθηση των οικονομικών δραστηριοτήτων ((Boletín Oficial de Gipuzkoa αριθ. 128, της 8.7.1993), που προέβλεπε απαλλαγή από τον φόρο εταιριών για τις επιχειρήσεις που ιδρύθηκαν μεταξύ της θέσεως σε ισχύ της εν λόγω Norma Foral και της 31ης Δεκεμβρίου 1994, πάντοτε εφόσον επενδύουν σε σταθερά υλικά στοιχεία ενεργητικού άνω των 80 εκατομμυρίων πεσετών (480 810 ευρώ), δημιουργούν περισσότερες από 10 θέσεις εργασίας και αρχίζουν τις δραστηριότητές τους με ελάχιστο καταβλημένο κεφάλαιο 20 εκατομμυρίων πεσετών (120 202 ευρώ).

Οι λόγοι που επικαλούνται οι προσφεύγοντες προς στήριξη των αξιώσεών τους είναι πανομοιότυποι με αυτούς της υποθέσεως T-86/02.

Προσφυγή της Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, της Stadtwerke Tübingen GmbH, της Stadtwerke Uelzen GmbH και της Wuppertaler Stadtwerke AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 28 Μαρτίου 2002

(Υπόθεση T-92/02)

(2002/C 144/107)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, με έδρα το Schwäbisch Hall (Γερμανία), και τρεις ακόμη επιχειρήσεις, εκπροσωπούμενες από τη δικηγόρο D. A. Fouquet, άσκησαν στις 28 Μαρτίου 2002, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 11 Δεκεμβρίου 2001 απόφαση της Επιτροπής C(2001)3967 τελ., καθόσον η Επιτροπή

διαπιστώνει ότι ο σχηματισμός αποθεματικού για τη διαχείριση των αποβλήτων και τη διακοπή λειτουργίας πυρηνικών σταθμών δεν αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ·

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες είναι, όλες ανεξαιρέτως, δημοτικές επιχειρήσεις παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος. Εκμεταλλεύονται συμβατικές εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος και ως παραγωγοί και προμηθευτές ενέργειας βρίσκονται σε σχέση άμεσου ανταγωνισμού με τους φορείς εκμεταλλεύσεως πυρηνικών σταθμών.

Κατά τις προσφεύγουσες, λόγω της καταστάσεως στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας από απόψεως εμπορικού και φορολογικού δικαίου, οι φορείς εκμεταλλεύσεως πυρηνικών σταθμών έχουν το πλεονέκτημα ότι μπορούν να εγγράψουν στο αποθεματικό τους εξαιρετικά μεγάλα ποσά για τα έξοδα της μελλοντικής διακοπής λειτουργίας των πυρηνικών σταθμών και της διαχείρισεως των ραδιενεργών αποβλήτων. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το γεγονός αυτό οδηγεί στη μείωση των πραγματοποιηθέντων κερδών κατά το ποσό του αποθεματικού και έτσι σε σημαντική εξαίρεση από την υποχρέωση καταβολής φόρων εισοδήματος. Οι φορείς εκμεταλλεύσεως πυρηνικών σταθμών δύνανται να διαθέσουν ελευθέρως τα ποσά του αποθεματικού. Ωστόσο, οι προσφεύγουσες δεν απολαύουν αντιστοίχου πλεονεκτήματος.

Οι προσφεύγουσες, οι οποίες υπέβαλαν καταγγελία στην καθής προκειμένου να σκήσει προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά το άρθρο 87 ΕΚ⁽¹⁾, ισχυρίζονται ότι η άνιση μεταχείριση λόγω του φορολογικού δικαίου και της πρακτικής του φορολογικού δικαίου στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας συνιστά μη κοινοποιηθείσα και παράνομη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 ΕΚ, η οποία είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά. Λόγω των φορολογικών αποτελεσμάτων του σχηματισμού αποθεματικού διαταράσσεται μια υφιστάμενη σχέση ανταγωνισμού, με αποτέλεσμα τη νόθευση του ανταγωνισμού, και επηρεάζεται δυσμενώς το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Δεν τίθεται μόνον θέμα εφαρμογής των γενικών κανόνων του φορολογικού δικαίου και του δικαίου των ισολογισμών, αλλά και αδικαιολόγητης εξαίρεσεως από τη θεμελιώδη δομή του συστήματος του γερμανικού φορολογικού δικαίου.

(¹) Οι προσφεύγουσες άσκησαν προσφυγή επί παραλείψει σχετικά με την καταγγελία αυτή (υπόθεση T-291/01, Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH κ.λπ. κατά Επιτροπής, ΕΕ 2002 C 44, σ. 19).